

[Bernhard Baunsgaard]

ve og venstre. Det kan vi ikke byde befolkningen én gang til.

Jeg har udtrykkeligt sagt, at selve dette med proportionalstrækket til tops – defineret som den nuværende skattepligtige indkomst, bruttoindkomsten minus de tilladte fradrag – er jeg med på. Ekstraskatten er jeg med på, men ikke 25 pct. oven på 50. Den går ikke. Den skal efter min opfattelse lægges på bruttoindkomsten. Jeg vil gerne diskutere noget andet, men ikke, at man ikke rører en øre af renteindtægter, mens arbejdsindkomsten skal indgå. Renteindtægter kan ikke fritages, når man belægger arbejdsindkomsten med tilægsskat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v.

Af Lykkesoft (S) m.fl.

(Fremsat 6/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg kan se af bemærkningerne til dette lovforslag, at det bl.a. er inspireret af problemerne om leasing. Forslaget vedrører dog kun en del af de mange skatteregler, der har betydning for leasingaftaler og tilsvarende investeringstilbud.

Hvis man alene ser forslaget i dette lys, er det alt for vidtgående. Lovforslaget vedrører

nemlig også regler, der slet ikke har noget med leasingproblemerne at gøre. Det foreslås nemlig, at al særlig indkomst beskattes som almindelig indkomst. Det gælder fortjeneste på fast ejendom og ikke kun de genvundne bygningsafskrivninger. Det gælder fortjeneste på hovedaktionæraktier, fratrædelsesgodtgørelse, jubilæumsgratualer osv.

Jeg vil erindre om, at folketinget inden for de sidste år har haft lejlighed til at tage stilling til beskatning af fortjeneste på fast ejendom og aktier, og jeg mener, at hverken leasingproblemerne – som er problemer – eller andre hensyn giver en rimelig anledning til, at vi tager disse emner op igen.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at for store afskrivninger – og med for store afskrivninger mener man begyndelsesafskrivninger – giver en skattebesparelse på 73 pct. af det afskrevne beløb. Denne antagelse kan jeg stort set følge for så vidt angår afskrivninger på leasinganparter. Jeg er imidlertid helt overbevist om, at dette ikke generelt kan lægges til grund ved afståelser uden for leasingområdet. I de år, der går, inden en virksomhed er veletableret – og det er jo navnlig dér, man har de store afskrivninger – er jeg overbevist om at der snarere afskrives med en skattebesparelse på ca. 45 pct.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse om tilbageførsel af fortjeneste til de fire seneste år forud for afståelsesåret. Denne bestemmelse synes jeg er ganske unødigt kompliceret. Hvis den gennemføres, vil den efter mit skøn give betydelige praktiske problemer både for skatteyderne og for skatteadministrationen.

Ved afskrivninger på skibe, maskiner, driftsmidler o.lign. afskrives på den nominelle anskaffelsessum. Ved opgørelsen af fortjenesten ved salg af skibe, driftsmidler o.lign. vil forslagsstillerne derfor ikke give kursnedslag på de gældsbreve og sælgerpantebreve, som en sælger modtager ved afståelse af sin virksomheds aktiver. Jeg er ikke blind for, at der her er et problem, der kan være grund til at overveje, men jeg tror ikke, at det vil blive opfattet som en rimelig løsning at beskatte sælgeren af en større salgssum end den, han får. Enhver, der mere eller mindre har kendskab til banker, vil vide, at et pantebrev nu engang kun er det værd, som en bank eller vekselerer vil give for det. Hvis banken kun vil betale kursværdien for det, så er det kun